



A'
KIRALYI FELSÉG'
ENGEDELMÉVEL.

Költ *Bétsben*, Szent György' Havának (Ap-
rilisnek) 20-dik napján, 1792.

Béts.

Nemes tselekedetnek, nemes meg-jutalmazásá.

A' *Blankenstein* (ez előtt *Hadik*) Magyar Lovas Regimentnél meg-halálozván a' Fő Seborvos — *Ziebel* nevezetű — : az AlChirurgus *Fiericht Xavér'* gondviselésére bizat- tak, a' Regiment' Törvényfzéke által, a' meg-hólttnak öt árvái, az özvegygel egy- gyütt. *Fiericht Xavér'*, nem tsak a' gyer- mekek' jó nevelésében követett el példás szorgalmatosságot; hanem még a' tartásáról is Atyai módon gondoskodott a' gyámoltalan

R r ház-

ház-népnek: úgy hogy a' maga kevés örökségét, melly 300 forintokból állott, egésszen reá költötte arra. Az a' szereztsétlenség éri azonban szegény *Fierichtet*, a' ki még ifjú Ember, hogy le-esvén a' lóról, alkalmatlanná lett szolgálata' folytatására, 's kenyér nélkül maradt. De még illy nehéz körülményeiben se hagyta ő oda az árva Familiát, 's inkább azon igyekezett, mint magán, segíteni. Nyert is az Özvegy, 150 for. penziót. Ő pedig, szép tudományára, 's erkölcsbéli jó tulajdonságaira nézve, egy magános háznál Tanítónak vétetett fel. A' mit tanításáért kapott, annak is nagy részét a' *Ziebel* familiának áldozta ő fel. Hogy pedig még annál állandóbbul segíthetne azon, megkérte a' bődögült Tsászárt a' múltt Januáriusban, hogy méltóztatna nékie, a' Fels. Udvar' valamelyik jószágában egy darab földet adatni, a' mellyből ő, veteményes kertet kelzítessen, mind a' maga, mind a' *Ziebel* ház-nép' tartására. Ez a' kérés, a' fenn elő-adott körülmény állásokkal együtt szorgalmasan meg-visgáltatván, olly jelentés mellett terjesztetett eleibe a' most uralkodó Felségnek, hogy méltó volna *Fierichtet* példás tselekedetéért 300 forinttal meg-juttalmaztatni. — A' kegyes Felség, következő valaszt adott ezen jelentésre: „Valaminsok ilyen, ember-baráti tselekedeteket kívánok, 's reménylek én érni, és tapasztalni az én uralkodásom alatt, hogy azokat illendő módra meg-juttalmaztathassam: úgy, valóságos gyönyörűséggel, 's szívbéli belső meg-indulással meg-eggyezek benne, hogy *Fiericht*

richt

richt Xavér 300 forint jutalmat kapjon; és ezen summából egy krajtzárt sem kell lehúzni. “

Tegnap előtt reggel, vissza indúlt innen *Dresdába*, *Saxóniai Antal* Hertzeg, Feleségestől.

A' múltt Szombaton érkezett ide *Madridból* egy Kurir, azzal az örvendetes hirrel, hogy Mártz. 28-dikán szerentséssen szült a' *Spanyol* Királyné, még pedig Hertzeget.

Itt van most *Bétsben* ama' hires *Deli Basa*, a' ki a' közelébb múltt Török háborúban mi mellettünk szolgált az *Arnauták* között. Ezen hónapnak 13-dikán, ő is egy vólt, az ő Felsége előtt meg-jelentt személlyek közzül. — Az ábrázatján kerefszül rézsút nagy vágás hely látszik; azt kérdi tehát tőle egy Magyar Úr a' királyi külső szobában: Ugyan hol kapá az Úr azt a' nagy vágást? *Móldva Országban*, felel *Deli Basa*, még pedig a' magunk Katonájától, egy *Erdödy* Hufzártól. Én, úgymond, egy Török Basát akartam el-fogni; azért is egészen török ruhába öltöztem. A' Hufzár nékem rugtat, 's azt gondolván, hogy Török vagyok, artzúl vágott. Én is, hogy megmenthessem tőle életemet, reá sütöttem mind a' két pisztolyomat (pistolyömet); de szerentséjére nem találtam. Ismét nékem jött tehát, 's bizonynal agyon vagdalt vólna, ha egy Hufzár Tiszt Úr nem kiáltott vólna néki, hogy ne bántson.

Solimán Aga nevezetű Törökről emittettük vólt, hogy a' bódogúlt Tsáfszártól, ezer két száz forint fizetést nyert esztendőn-

ként, azon sok jókért, mellyekkel vőlt a' közelébb múltt Török háborúban a' miéinkhez. Minekelőtte meg-jelent vőlna *Solimán Aga* személlyeffen a' Felsőg előtt, szorgalmatossan meg-kérte az Agens Urat, a' ki folytatta az ügyét: mondaná meg a' Tsászárnak, hogy ha kegyességet akar hozzá mutatni, ne tegye ám valami módon feltételül a' vallás-változtatást; mert ha nem akarja meg-hagyni néki az ő vallását: úgy inkább egy krajtzárt se adjon. Az Agens Ur meg-mondá a' Tsászárnak, mi kívánsága legyen *Solimán Agának*, a' kérése mellett. A' bődögült Felsőg, el-mosolyodott annak hallására, 's ezt válaszolta: „*En úgymond nem a' vallást nézem, hanem a' tselekedetbéli érdemeket.*“ — Ekkor, bezzeg egész kedve vőlt osztán *Solimán Agának*, hogy Töröknek is meg-maradhat, 's szétést is kap a' Keresztyén Tsászártól.

Az élet' árra Ausztriában.

<i>Bétsben</i> , April. 9-dikétől fogva 14 dikig ment <i>Posonyi</i> mérője		garason
A' búzának	40 — 61
A' rozsnak	27 — 31
Az árpának	24 — 30
A' zabnak	16 — 22

<i>Fiseménynben (Fischamend)</i> , April. 12-dikén <i>P.</i> mérője		garason
A' búzának	— — 57
A' rozsnak	24 — 25
Az árpának	— — 21
A' zabnak	16 — 18

Drafz.

Drafskirchenben, April. 12 dikén

<i>Pos.</i> mérője	garason
A' búzának	50 — 63
A' rozsnak	26 — 30
Az árpának	25 — 26
A' zabnak	15 — 19

Magyar Ország.

Posonyból, April. 17-dikén.

Ns Vármegyénk' Nagy-méltóságú Fő-Ispánnya, Kántzellárius Gróf *Pálffy Károly* ö Excell. ja, tegnap tartatott itten közöns. Gyűlést maga előlülése alatt. Első Vitzes-Ispány T. *Benyovszky Mihály*, és T. *Farkas János* Urak rendeltettek Deputátusoknak az Ország-Gyűlésére, kikre a' bizatott a' többek között, hogy eszközöllyenek valamelly segittséget a' *Posony Vármegyei* adó - fizető Népnek, melly, a' miolta *Budára* mentek *Posonyból* a' Konsilium, és Kamara: olly állapotban vagyon, hogy a' Kontributzió-fizetéssel is hátra maradt.

Ns *Borsod Vármegyében*, ezen hónapnak 12-dikén tartatott közönséges Gyűlés, Fő Ispány Gróf *Majláth* ö Excell. ja' előlülése alatt. A' jövő Ország-Gyűlésére, újra azon érdemes Uri Férjfiakat választották Deputátusoknak a' T. Státusok és Rendek köz akarattal, kik a' közelébb múltt Diétán voltak Képviselői a' Ns Vármegyének; úgymint: M. Cons. *Vay József*, és második Al-Ispány T. *Meltzer László* Urakat.

Pesten, a' Magyar nyelvet gyarapító Társaság, különös halotti tiszteletet tartott néhai F. II. *Leopold* jó Királyunknak, a'
T.

T. T. Franciscánusok Templomában. —
 Onna: ki jöven, szívre ható beszédet tartott
 az alkalmatossághoz képest a' Társaság Elő-
 lülője Gr. *Cziráky Antal* ő Nga.

Zimonyi Tudósítások.

A' *Mihálovits'* szabad Seregének fel-
 állítása, már munkában vagon. *Zimony*,
 és *Pantsova* van ki-nevezve a' végre, hogy
 ott jelenthessék, és irathassák - bé mago-
 kat a' katonáskodni kívánó személlyek. —
 Némelly *Török* Tartományokban, pestis
 kezdett támadni; mellyre nézve, a' Kontu-
 mátzia - tartatás eránt szoros parantsolatok
 adattak ki a' széleken.

Erdély Ország.

Dévaról, April. 5-dikén.

„Eggy ide való absitos részeges katona,
 midön szinte meg nyert volna már magának
 jövendőbéli feleségül eggy özvegy asszonyt,
 ezen maga-gondolatlan szavaival veszté el
 szerentséjét: *El hidd kedvesem! úgy szeretlek,*
mint a' lelkemet; tsak ma is, mihelyt fel-
keltem, a' vólt leg-első dologom, hogy egészé-
gedért két kupa bort fel-hajtsak.

A' minap egy derék, de félénk Úrnak
 az Inassa jól meg-vendégelé magát a' kor-
 tsomán, 's haza menvén, le-feküdt a' kony-
 hán a' tüzhelyre, a' hol mindenfelől edények
 valának fel-támogatva. Éjtszaka forogni
 kezd, 's hát omlik a' sok edény. Meg-
 ijjedvén ezen a' kábúltt fejü ember, tolvajt
 kezd kiáltozni. Fel-lármázódik az egész
 ház nép; ki jő az Úr, 's kérdi, mi dolog?
 — Jaj Uram! kiált az Inas, Tolvaj! Tolvaj!

Az

Az Úr nem veszi tréfára a' dolgot, fegyverbe öltözik, ki-állítja tselédjeit; a' feleségét pedig meg-inti, hogy zárassa bé az ajtókat, 's imádkozzék. Maga; fel 's alá szemlélődött az udvarán; de hát látja, hogy szinte virrad, 's még sem ötlük szemébe egy rossz ember is. Parantsolja ekkor az inasnak, hogy mutaná meg, hol támadták meg a' tolvajok. Mutatja tehát ez, a' fekvése' helyét, holott is látván az Úr a' fel-borúlt edényeket, velzi észre mindjárt, mi bántotta légyen az inast. Preservatívául, jó huszonötöt nyomtatott a' farára."

Rettentő gyilkosságok.

Eger nevezetű Tseh Városhoz három órányira lakott, valami Hay nevű Faluban egy hatvan esztendőös jó vagyonos paraszt Ember, két Fiaival együtt, a' kik közül már a' nagyobbik házas volt. Ezek, megúnván már Fiaknak neveztetni, el-végezik magokban, hogy a' vén Apjokat más világra küldjék. Meg-alkulznak tehát egy Béressel száz forintba, hogy öllye-meg az Öreget. A' Béres, tsak alkonyodást várt; 's mihelyt setétedett egy keveset: reá lött a' mezőn a' vén Emberre — de nem szolgált úgy a' lövése, a' mint kívánta volna; mivel tsak meg szédült az Öreg. Hogy tehát meg érdemelhesse a' száz forintot: egynehányat vágott még a' baltájával a' szegény Öregen; 's viilza térvén a' két Fiakhoz, fel-ditsek-szik nekik, hogy meg-szabadította már őket az Apjoktól, 's egyszersmind kívánta, hogy számlálnák kezébe a' meg-ígért jutalom pénzt. Az öregebbik Fiú, bizonyos akart
lenni

lenni az Apja' haláláról; azért is oda vezeteti magát a' Béres által. Oda érvén, látta, hogy még is életben van az Apja; neki esett tehát annak egy sővény-karóval, 's mind addig verte föbe, míg egésszen ki nem ment a' lélek belőle. — Ezen hónapnak 2-dikán vitettek mind a' Fiak, mind a' Béres az *Egeri* tömlötzbe.

A' következő ifzonyú gyilkosságot *Erdélyből* irták, *Marosvásárhelyről*:

Bizonyos tsap-székbe, bé megy éjtszákára egy Örmény. A' tsaplár és tsaplárné meg-sejtik, hogy jótskán van pénz az embernél. El-tökéllik tehát magokban, hogy éjjel meg-messék a' gégéjét, 's azután a' hóltt testét temessék el a' pintzében. Ugy is lett. Azt gondolták ök, hogy semmit se tudott e' dologból a' kis gyermekjek, ki már akkor az ágyban feküdt; hát midön fel kelt volna ez reggel; mindjárt beszélni kezdi az Anyja előtt az egész történetet, úgymint a' mellyet jól látott, és hallott. — Az Asszony meg-ijjed, valamint a' Férje is, hogy még öket el fogja árúlni a' magok magzatjok. Tanátsot tartanak tehát, 's azt végzik magok közt, hogy a' gyermeket el-velzessék. Arra ment - ki a' határoczások, hogy a' Férjfi, a' *Marosba* vesse a' gyermeket; a' minthogy el is vitte azt magával: de ez, észre vévén az Attya' szándékát, kérte édesdeden: „*Ne vessen*, úgymond, *Táti (Atyám) a' vízbe; hideg a' még.*“ — Az Atyának meg-esett a' szive ezen szavain a' Gyermeknek, 's reá nem mehetett, hogy bele lökje a' vízbe. Haza menvén, el be-
szél-

széllte a' Feleségének, mint járt. Ez, azt mondja a' Férje' beszédére: No hiszem majd bé fütöm én jól a' keméntzét, 's vessük bele abba. Ezt meg-hallotta a' Gyermekek, és egy Vendégnek, a' ki éppen akkor érkezett, mindjárt el is beszéllette, a' már előbb meg történtt dolgokkal együtt. A' Vendég tsak hamar el-ment, 's hirt adott a' szomszéd Magisfrátusnak, melly is leg ottan küldött Embereket a' tsap székbe; de már akkor tsak a' tsontjait találták a' Gyermekek a' keméntzében.

A' ki-költözött, és az Országban benn lévő Frantziáknak dolgaikról.

Mártziusnak 29-dikén költt *Koblentzi* Levélből azt olvassuk, hogy az ott tartózkodó *Frantzia* Kir. Hertzegekhez egy Kurir érkezett *Pétersburgból*, ki által arról tudósította Hertzeg *Nassau* a' *Frantzia* Hertzegeket: hogy *Aprilisnek* elein, ha az idő engedi, hajókra ülnek húsz ezer fegyveres Emberei az *Orosz* Tsászárnénak, kik között két ezer *Tatórok* lesznek. — Tíz ezer *Svédek* is fogják ezen *Orosz* Sereghez kaptsolni magokat, 's indulnak — Hová? *Frantzia* Ország ellen.

Marsiroznak *Frantzia* Ország felé, a' *Magyar*, és *Prusszus* Királyok' seregeik is.

De a' *Párisi Jakobinusok* *), 'elsők akarnak lenni a' meg-támadásban, a' mint a'

*) *Miért neveztetnek a' Jakobinusok Jakobinusoknak? ennek okát már másszor is ír-*

a' Párisi tudósítások bizonyítják. Egy levélből nevezetesen azt olvassuk, hogy ezen hó.

irtuk: mivel t. i. a' hajdani Jakobinusok vagy Dominikánusok' Klastromában, már most pedig a' Templomában tartják a' magok Gyűléseiket, nem messze a' Király' palotájához. De ha azt kérdi valaki: Kiket kell érteni a' Jakobinusok nevezete alatt, a' kikről az iratik, hogy az Anya-Klubjok vagy Társaságjok Párisban vannak; az Országban jzéllyel levő Fiók-Klubjaiknak száma pedig többre megy ezernél, 's a' kik közzül vagynak most mindnyájan a' Király' Ministerei — már erre a' kérdésre bajosabb felelni. — Ők ugyan magokat, az új Frantzia Polgári Alkotvány' Gyámolainak — Konstitutió-Barátinak — nevezik; de mások Republikánus nevet ruháznak rájuk, mivel-hogy mind titkon, mind nyilván olyakat követnek el, mellyekből nyilvánvaló, hogy csak a' neve van a' Frantzia Királynak; valósággal pedig XVI. Lajos az ő jármok alatt nyög — az a' XVI. Lajos, a' kinek olly szép, és illendő hatalmat adott kezébe a' Konstitutió, hogy azon mindjárt leg-elsőhen is a' böldegültt Tsászsár nyugodott vólt meg. — De a' Nemzet-Gyűlését is ők hordozzák orránál fogva, a' mint ezek eránt kemény szemre-hányásokat tett a' Jakobinusoknak néhai II. Leopold Tsászsár, kevésszel halála előtt. —

Ma.

hónapnak 4-dikén meg-jelentek a' *Jakobinusok* a' Nemzet-Gyűlésében, 's olly kiabálással sürgették a' hadat, hogy szinte vérontásra ment a' dolog. Mi volt tehát mit tenni a' Nemzet-Gyűlésének egyebet, hanem hogy térdet fejet hajtson nékik; a' minthogy el is végezte, hogy had legyen; 's a' Királylyal parantsolatot küldetett *Rochambeau* Fő Hadi-Vezérnek, hogy indullyon *Ausztriai Belgyiom* ellen. — *Bét's* Városa tele van már néhány napoktól fogva azzal a' hírrel, hogy a' *Treviri* Választó Hertzeg' földjére bé-ütöttek a' *Frantziák*.

Ama' hires *Frantzia* Prófétának *Nostradamus*nak *) 1792-dik elztendőről való jöven-

Magok is óajosan magyarázhatnák-meg azt a' Jakobinusok, mi az ő systemájok, mit akarnak ők; mert ha valahol, bizony az ő Klubjokban igaz az: Quot capita, tot sensus. A' hány fő, annyi értelem. Abban az egyben, tsak ugyan mind meg-eggyeznek egymással; hogy az előbbeni Konstitutziónak már tsak az emlékezetére is tűzben vagynak.

*) Ez, a' 16-dik százban élt, 's az akkori *Frantzia Udvarnál*, és a' *Szabaudiai Hertzegnél* is felette nagy betségben volt; azért is felette sokat képzelt magáról. *De Jodelle* nevezetű Poëta, a' ki ugyan azon időben élt vele, borostyán koszorú helyett érdemlett tövis koszorút kötött néki, ezen tsipős jádзи versével:

Nostra damus, cum falsa damus, nam fallere nostrum est;

Et cum falsa damus, nil nisi Nostra damus,

dölését, nagyon lármázzák most mindenfelé *Párisban*. Ez az: „1792-dik esztendőben meg fog halni egy nagy Fejedelem, és egy nagy Ország el fog pusztíttatni tüzzel, és fegyverrel. Azután bődög idők következnek, 's egy Pásztor lesz, és egy Vallás fog uralkodni *Europában*. A' föld, és az élő fák sok gyümölsöt hoznak“ 's a' t.

A' *Frantzia* Nemzet-Gyűlése, minden névvel nevezendő *Religionária* Társaságokat, valamint azoknak viseletek' módját is átalylyában el-törlötte Apr. 6 dikán.

Egy *Frantzia* Kúfár - asszony, egész második *Menenius Agrippává* leve nem régiben. Történt t. i., hogy olly hir kezdett szárnyalni *Páris* Városában, mintha már az a' kassza is pankrutált volna, melly eddig a' több kasszákat szokta vólt fel-segíteni, 's ugyan ezért segittség- vagy segítő-kasszának is neveztetett. Ezen hirnek hallására, öszve szaladt, szokása szerént a' Nép mindenfelől; a' Kofák (áruló Asszonyok) rútvál visítottak. — Azonban egy okos, és bátor szivü fel szóllal közzülök, 's illy beszédet tartott hozzájok: „*Barátim! ha magatok terjesztitek ezt a' hírt: úgy a' nállatok lévő kis banko-tzeduláknak semmi hasznát se veszitek. Miből éltek osztán? Talám nem olly nagy még a' gonosz, mint el akarják veletek hitetni azok, kiknek hasznok vagyon benne, ha titeket fel-lázzaszthatnek. Ha meg halgattok: majd mondok én néktek egy ollyan eszközt, melly által mindég fogyaszthattyuk lassan lassan a' most fenn-forgó papiros pénzeknek a' számát, 's ez által segíthetünk a'*

Köz-

Köz-jón, melly a' mi magános bölldogságinknak kútfeje, és summája. — Imhol péld. ok. egy 40 szólos *) banko-tzédula. En, ezt oda adom akárkinek 39 és fél szólért, az az, fél szollal vagy két liárddal kevesebbert, mint ér valósággal. En tehát, tsak két liárdot vesztek. Más adja ismét két liárd veszteséggel a' harmadiknak; 's ez hasonlóképpen a' negyediknek; és kiki, a' kinek a' kezébe megy, tegyen egy jegyzést a' tzédula' hátára, melly azt jelentse: hányadszor fordúlt már a' tzédula. E' szerént, minekutánna 80 kézen keresztül ment az: nullává (semmivé) lessz; és egy-egy személyly nem veszített többet, két liárdnál. "

Svéd Ország.

A' meg-öletett Király, néhai Harmadik Gustáv, 1746-ban Január. 24-dikén született; uralkodni kezdett 1771-dik esztendőben Febr. 13-dikán: és így, tsak 46 esztendőkre, 's két hónapnál valamivel többre terjedt ditső élete; országglása pedig 21 esztendőkre, 's nem egész-két hónapokra. — Kevéssel halála előtt, igen szép Atyai Beszédet tartott a' Korona-Örököséhez, a' ki a' jövő Novemb. első napján lessz 14 esztendős. Olly szivreható módon adta annak eleibe az uralkodói kötelességeket, hogy a' jelen-lévők mindnyájan könyveztek. Utolsó szempillantásáig meg-tartotta ez a' nagy Király, a' maga

Hé-

*) Egy Szol, annyit téfzen a' Frantziáknál, mint nálunk egy, és 1/4 rész krajtzár.

Hérosi állhatatosságát. Ő vizsgáltatta a' maga Barátjait; nem ezek ötét; 's minde-
nekről jö rendeléseket tett. Fel bontatván
halála után a' teste, a' golyóbisokat, és a'
szeg-darabokat a' negyedik oldal-bordában
találták meg.

A' Korona-Örököse, mindjárt ki-
kiáltatott az Attya' halála napján, az az,
Mártz. 29-dikén Királynak, *Gustáv Adolf*
nevezet alatt. A' *Südermannlandi* Hertzeg
Károly is hozzá kezdett a' tellyes hatalom-
mal való igazgatáshoz, kire ezeket bizta
a' meg-hóltt Király, az Iffjú Királyra nézve:
hogy mihelyt 17 esztendő's lejénd az, válasz-
szon néki a' Hertzeg Feleséget; annak ember-
korra való jutása-(az az, 19-dik esztendőbe
való lépése) előtt Ország-Gyűlést ne tartson;
a' melly Tisztviselők most vagynak az Iffjú
Király mellett, mind tartsa meg; és úgy
folytattassa annak nevelését, a' mint ő (t. i.
a' meg-hóltt Király) rendelte. Az ezekről-
való hagyomást, tulajdon kezével írta a'
Király, halála előtt való nap. Maga írta
alájok a' nevét, minden más rendeléseknek
és parantsolatoknak is. mind addig, míg
ki nem ment a' lélek belőle. — Egy tudó-
sításból azt olvassuk, hogy a' Király meg-
engedett volna mind azoknak, valakik részt
vettek, az ellene való öfzve-esküvésben. —
Az *Ankerström*' büne annál nagyobb, hogy
a' közelébb múltt had' alkalmatosságával,
halálra ítélte vólt már ötét egy Hadi Tanács
azért, mivel a' *Gothlandiai* Parasztoknak,
szabad akarató Katonákká való léteket meg-
gátolta; de a' Király meg-kegyelmezett
néki,

néki, valamint sok másoknak is, és csak számkivetésbe küldötte; hanem onnan is vissza hívta, és ezen meg-újított királyi kegyelmet csak kevéssel tapasztalta az előtt, hogy gyilkosa leve kegyes Királynának.

Elegyes Tudósítások.

A' *Portugalliai* Királyné' gyógyítására hivatott Anglus orvos Doktor *Villis* Úr, Mártz. 14-dikén érkezett *Londonból Lisbo-nába*. Jó reménységet nyújt, a' Királyné' meg-gyógyulásáról. Mindjárt más élésmódját rendelt a' Királynénak, 's egyfzersmind azt kívánta, hogy a' fő Városon kívül lévő valamelyik múlató házába vitetessék ki a' Fels. Pátziens. — Minden nap meghajókáztatja azt eggy egy kevéssé a' *Tájus* vizén. — A' *Lisbonai* Doktorok, egyebet nem tudtak tenni a' Királyné' háborúinak tsendesítésére, hanem hogy tsendes musikákat tartattak előtte, mellyeknek egészséges korában igen nagy kedvellője volt ő Felsege.

London Városa körül, a' múltt ezten-dőben hét száz millió téglát égettek. Meg lehet innen itélni, melly nagy divattyában légyen ott az építés.

Az *Orosz Birodalom*, kereskedést kezdett a' *Chinai Birodalommal*. Az *Oroszok*, csak portékát, és nevezetesen, készített 's készítettlen bőrt vizznek a' *Chinaiaknak*; 's ezek selymet, herbatét (thee), 's más egyéb *Chinai* portékákat adnak nékiek tserébe. — Ezentúl tehát óltsóbban kaphatnak az *Oroszoktól* herbatét, *Mólva*, *Oláh*, 's *Lengyel Országok*; úgy nem különben *Bessarábia*, és *Gal*.

Gallitzia, mint a' *Hollandusoktól*: követke-
zésképpen a' *Hollandusok* helyett, az *Oro-
szokat* fogják gazdagítani.

A n e k d o t a.

Egy valaki, arról panaszolkodott, hogy
néki mindég későbbben érkezik egy nappal
az Újsága, mint másoknak; 's e' szerént
soha se kedveskedhetik ő új hírekkel a'
maga jó Embereinek: mivel ezek meg-hallván
azokat előre magoktól, ha beszélleni kezdi
előttök, mindjárt ki-vezik a' szájából, 's
tovább mondják. — Ezen panaszára, azt
mondja a' beszéllgető Társa: Hiszem, leg-
kissebb annak eleit venni. Hogy - hogy'?
kérdézi a' panaszolkodó Fél. Úgy biz annak,
felel a' másik, hogy mikor ezután fel küldi
Komám Uram, esztendő' kezdetén az elő-
pénzt: ugyan akkor kérje meg az Újság-
Írókat, hogy küldjék meg valami bizonyos
alkalmatosság által, vagy posta-szekéren
egyszerre az egész esztendőre való Újságot.
— Nagyon fel-tekerte az esztét, ez a'
Tanáts-adó!

* * *

* * *

* * *

A' melly Munkátskának 3-dik és utól-
só árkusát küldjük most Toldalékúl, ezen
R r darabja mellett *Hírmondónknak*: azzal,
egy szives indulatú jó Hazafi kívánt álta-
lunk Nemzetének kedveskedni.

